

Anıtın Sembolik İfadesi

Anıtın Sembolik İfadesi

- 1. Kentsel Grid Yüzeyin Oluşumu**
Botanik Park girişinde mevcut dik eğim, 150x150 cm ölçülerinde grid modüllere bölünerek, bir kentsel akış zemini oluşturuldu. Bu yüzey, mekânı sistemli, geçirgen ve tanımlı bir kamusal alan hâline getirdi.
- 2. Yüzeyin Bozulması ve Gridin Kırılması**
Zemin yüzeyinde belirli bölgelerde kırılmalar, çatlaklar ve kot farklılıkları meydana getirildi. Bu bozulmalar, düzenli akışı kesintiye uğratarak, mekâna hafıza kıvrımları ve dinamik yüzeyler kazandırdı.
- 3. Yabancı Taşların Yüzeye Müdahalesi**
Bu kırılmış yüzeyin üzerine, sistemden bağımsız şekilde yabancı kütleler — anıt taşları — yerleştirildi. Her taş, yüzünü bir ülkeye dönerek, kendi coğrafi hafıza rotasını oluşturdu.
- 4. Taşların Kırılması, Yönlenmesi ve Karakter Kazanması**
Yerleştirilen taşlar, yalnızca yekpare dikilmedi; her biri farklı biçimde kırıldı, çatladı, yönlendi ve parçalandı. Bu kırılmalar, her taşın kendi hafıza hikâyesini ve kayıp bireysel karakterini taşımasını sağladı. Bazı taşlar daha yatay, bazıları daha çatlak, bazıları dahayükselen formlarla hayat buldu.
- 5. Hafıza Rüzgar Çanlarının Oluşumu**
Taşların tepe bölgelerine yerleştirilen rüzgar çanları, mekânda görünmeyen ama duyulan bir hafıza katmanı ekledi. Rüzgarın esintisiyle birlikte her taş farklı bir ses çıkararak, kaybettiklerimizin usulca yankılanan varlığını duyurur hâle geldi.
- 6. Taşların Yüzeyinde Sembollerin ve Yontuların Belirmesi**
Zamanla, taşların yüzeylerinde soyut semboller, çizgiler ve yontular oluştu. Bu izler, doğrudan bir dili veya anlatımı değil, sessizlikten doğan kolektif bir hafıza dilini simgeledi. Taşlar konuşmadı; ama dokunan her ziyaretçiye hafızanın izlerini aktardı.

